

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΠΙΛΕΓΜΕΝΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ
ΠΡΩΤ. ΣΥΡΕΩΝ, 24
ΟΡΘΗ ΕΠΙΣΤΑΣΗ ΠΕΡΙΣΤΕΙΝ
25/6/2014
10:15

25/06/2014

ΕΠΙΚΑΙΡΗ ΕΠΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον κ. Υπουργό:

Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας

Θέμα: Νέα επίθεση σε εργασιακά δικαιώματα και σε συνδικαλιστικές ελευθερίες καθώς και νέες μειώσεις μισθών προκύπτουν από την τελευταία έκθεση του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου

Από την τελευταία έκθεση του ΔΝΤ για την Ελλάδα καθώς και από δημοσιεύματα του έντυπου και ηλεκτρονικού τύπου προκύπτει ότι επέρχεται ένας νέος κύκλος επιθέσεων της μνημονιακής συγκυβέρνησης ενάντια στον κόσμο της εργασίας, προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος της πλήρους κατεδάφισης των εργασιακών δικαιωμάτων, της ισοπέδωσης των εργασιακών σχέσεων και της μετατροπής ολόκληρης της χώρας σε μια «ειδική οικονομική ζώνη».

Συγκεκριμένα, αποκαλύπτεται η ύπαρξη σχεδιασμού:

- Για την κατάργηση των περιορισμών στις ομαδικές απολύσεις και την πλήρη απελευθέρωσή τους, με χρονοδιάγραμμα μάλιστα υλοποίησης μέχρι το φθινόπωρο του 2014. Το ΔΝΤ ουσιαστικά ζητάει την κατάργηση του ορίου για τις ομαδικές απολύσεις καθώς και της υποχρέωσης για έγκριση από θεσμικό όργανο των απολύσεων που υπερβαίνουν το όριο του 5% στις επιχειρήσεις που απασχολούν περισσότερα από 150 άτομα, όπως ισχύει σήμερα. Αναφερόμενο, μάλιστα, στην απόφαση της κυβέρνησης για μεταφορά της αρμοδιότητας για την έγκριση των ομαδικών απολύσεων από τον Υπουργό Εργασίας στο ΑΣΕ (Ανώτατο Συμβούλιο Εργασίας) εκφράζει επιφυλάξεις για το εάν η αλλαγή αυτή στη διαδικασία έγκρισης θα βοηθήσει στην ουσιαστική κατάργηση στην πράξη των περιορισμών στις ομαδικές απολύσεις, θέτοντας εμμέσως το δίλημμα κατάργηση κάθε θεσμικής έγκρισης ή μετατροπή του θεσμού σε μια τυπική διαδικασία έγκρισης των ομαδικών απολύσεων.
- Για την επαναφορά της δυνατότητας για «ανταπεργία» των εργοδοτών με κλείσιμο των επιχειρήσεων (lock out), η οποία καταργήθηκε το 1982 μετά από αγώνες του συνδικαλιστικού κινήματος (ν.1264/1982) και ουσιαστικά αποτελεί ένα όπλο συνεχούς εκβιασμού προς τους εργαζόμενους σε περιπτώσεις αγωνιστικών κινητοποιήσεων και απεργιών.

– Για τον περιορισμό των συνδικαλιστικών ελευθεριών και της προστασίας στην άσκηση των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων καθώς και της διευκόλυνσης των εκλεγμένων αντιπροσώπων στο έργο τους με τη χρήση συνδικαλιστικών αδειών.

– Για την αλλαγή των προϋποθέσεων με τις οποίες λαμβάνονται οι αποφάσεις για την κήρυξη απεργίας, ώστε να καταστεί ιδιαίτερα δύσκολη η δυνατότητα λήψης μιας τέτοιας απόφασης, περίπου όπως το περιβόητο άρθρο 4 του νόμου 1365/1983, σύμφωνα με το οποίο απαιτείτο η απόλυτη πλειοψηφία των μελών του σωματείου και όχι η απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων σε μια γενική συνέλευση. Είναι προφανές ότι μια τέτοια διάταξη θα περιορίσει στην πράξη δραματικά την δυνατότητα των σωματείων να κηρύξουν απεργία.

– Για την πλήρη κατάργηση των προσαυξήσεων προϋπηρεσίας για τους μακροχρόνια άνεργους, καθώς στην έκθεση του ΔΝΤ αναγράφεται σαφώς ότι ο περιορισμός στο 50% της προσαύξησης των τριετιών, ο οποίος νομοθετήθηκε πρόσφατα με τον πολυνόμο 4254/2014, δεν επαρκεί και χρειάζονται γρηγορότερα βήματα στην κατεύθυνση της κατάργησης των δικαιωμάτων λόγω προϋπηρεσίας, προκειμένου να προετοιμαστεί το έδαφος για την οριστική κατάργηση των τριετιών μέχρι το 2017. Στην έκθεση αναφέρεται επιτακτικά και ο γενικότερος στόχος της μείωσης του κόστους εργασίας για την περίοδο 2014-2015, γεγονός που προοιωνίζεται περαιτέρω μισθολογικές μειώσεις, ακόμα και στον κατώτατο μισθό. Δηλαδή οι μισθοί και οι εισφορές στα ασφαλιστικά ταμεία θα συνεχίσουν να καταγράφουν ελεύθερη πτώση, με αποτέλεσμα να μην μπορούν να επιβιώσουν αξιοπρεπώς οι εργαζόμενοι και να καταρρέουν τα ασφαλιστικά ταμεία.

Επειδή η απελευθέρωση των ομαδικών απολύσεων είτε με την πλήρη απελευθέρωση, είτε υπό τον μανδύα της «έγκρισης» ενός θεσμικού οργάνου που στη ουσία απλά θα επικυρώνει τις αποφάσεις για ομαδικές απολύσεις (όπως έγινε προσφάτως στην περίπτωση της Χαλυβουργίας), σημαίνει την περαιτέρω εκτίναξη της ανεργίας, που βρίσκεται στο 27% και αποτελεί ήδη ένα εκρηκτικό κοινωνικό πρόβλημα με τραγικές επιπτώσεις στις ζωές εκατοντάδων χιλιάδων συμπολιτών μας.

Επειδή τα συνδικαλιστικά δικαιώματα και ιδιαίτερα το δικαίωμα της απεργίας αποτελούν κοινωνικά κεκτημένα δεκαετιών, αλλά και τα μοναδικά «όπλα» των εργαζόμενων για την διεκδίκηση των δικαιωμάτων τους, την προάσπιση των συμφερόντων τους, την αντιμετώπιση της εργοδοτικής αυθαιρεσίας και συχνά ακόμα και για την αντιμετώπιση της καταπάτησης της εργατικής νομοθεσίας.

Επειδή με τον περιορισμό των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων, είτε ευθέως, είτε μέσω της επαναφοράς της δυνατότητας του «lock out», χιλιάδες εργαζόμενοι που βρίσκονται ήδη σε εξαιρετικά δυσμενή θέση λόγω της πίεσης που δημιουργεί η επισφάλεια των θέσεων εργασίας, η ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων και η απειλή της ανεργίας, θα απολέσουν και την τελευταία δυνατότητα άμυνας απέναντι στις περιπτώσεις εργοδοτικής αυθαιρεσίας και παρανομίας, με αποτέλεσμα την κατάφωρη παραβίαση της εργασιακής και ανθρώπινης αξιοπρέπειας που προστατεύονται από το Σύνταγμα της Ελλάδας αλλά και τη διεθνή νομοθεσία που δεσμεύει την χώρα.

Επειδή οι περαιτέρω μειώσεις των μισθών θα επιδεινώσουν ακόμα περισσότερο την ήδη τραγική οικονομική κατάσταση των εργαζομένων και θα έχουν δυσμενείς επιπτώσεις όχι μόνο σε κοινωνικό αλλά και σε οικονομικό επίπεδο, καθώς οι μειώσεις των μισθών περιορίζουν την ζήτηση και αποδεδειγμένα εντείνουν τον φαύλο κύκλο της ύφεσης.

Επειδή οι μειώσεις των μισθών για ειδικές κατηγορίες εργαζομένων δεν οδηγεί σε μείωση της ανεργίας ούτε σε σημαντική αύξηση των προσλήψεων στις κατηγορίες αυτές, παρά μόνο σε συνεχή εξίσωση των μισθών προς τα κάτω.

Επειδή όλα αυτά σχεδιάζονται τη στιγμή που η εργασιακή ζούγκλα είναι ήδη παρούσα, γεγονός που επιβεβαιώνουν και τα πρόσφατα στοιχεία του ΙΝΕ-ΓΣΕΕ: 1.200.000 εργαζόμενοι αμείβονται με καθυστέρηση από 3 έως 12 μήνες, ενώ είναι διαδεδομένο πλέον το φαινόμενο της πληρωμής σε είδος. Αυξάνονται, δηλαδή, συνεχώς οι περιπτώσεις, στις οποίες εργοδότες δίνουν ένα μικρό ποσό έναντι μισθού ή, ακόμα χειρότερα, καταβάλλουν μέρος του μισθού των εργαζομένων τους με κουπόνια αγοράς τροφίμων και άλλων προϊόντων, ενώ προσλαμβάνουν νέους και νέες κάτω των 25 ετών, ακόμα και με μηνιαία σύμβαση 4ωρης απασχόλησης με 180 ευρώ καθαρό μισθό, δηλαδή 2,25 ευρώ καθαρό ημερομίσθιο. Τέλος, πολλοί εργοδότες δεν καταβάλλουν δώρα Χριστουγέννων και Πάσχα, καθώς και επιδόματα αδείας.

Επερωτάται ο κ. Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας:

– Προτίθεται να υλοποιήσει τους νέους σχεδιασμούς του ΔΝΤ και της τρόικας για την πλήρη απορρύθμιση των εργασιακών σχέσεων και την κατεδάφιση των ελάχιστων εργασιακών δικαιωμάτων που έχουν απομείνει από την ακραία νεοφιλελεύθερη επίθεση όλων των μνημονιακών κυβερνήσεων των τελευταίων τεσσάρων ετών;

– Σκοπεύει να προχωρήσει στην ουσιαστική απελευθέρωση των ομαδικών απολύσεων είτε με την μορφή της πλήρους απελευθέρωσης τους είτε με τον μανδύα της έγκρισης από ένα πλήρως ελεγχόμενο και κατευθυνόμενο (λόγω σύνθεσης) θεσμικό όργανο, παρά την προφανή αύξηση της ανεργίας που θα οδηγήσει ακόμα περισσότερους συμπολίτες μας στην ανέχεια και την απόγνωση; Έτσι επιτυγχάνεται ο στόχος της μείωσης της ανεργίας που τόσο ο ίδιος όσο και ο Πρωθυπουργός ευαγγελίζονται ότι αποτελεί τη βασική προτεραιότητα της κυβέρνησης;

– Προτίθεται να προχωρήσει στην ουσιαστική κατάργηση του δικαιώματος της απεργίας επαναφέροντας διατάξεις (όπως το άρθρο 4 του νόμου 1365/1983) που καθιστούν στην πράξη εξαιρετικά δύσκολη έως αδύνατη την κήρυξη απεργιών και συγχρόνως να επαναφέρει τη δυνατότητα «ανταπεργίας» και κλεισίματος της επιχείρησης από τους εργοδότες (lock out), αφαιρώντας από τους εργαζόμενους τη δυνατότητα διεκδίκησης των δικαιωμάτων τους και καθιστώντας τους ιδιαίτερα ευάλωτους στα φαινόμενα εργοδοτικής αυθαιρεσίας;

– Προτίθεται να αποδεχθεί την απαίτηση του ΔΝΤ για περαιτέρω μείωση των μισθών και να προχωρήσει το επόμενο διάστημα στην πλήρη κατάργηση των προσαυξήσεων προϋπηρεσίας για τους μακροχρόνια άνεργους στην κατεύθυνση της πλήρους κατάργησης των τριετιών μέχρι το 2017;

– Σε ποιες ενέργειες θα προβεί για την ενεργοποίηση του Σώματος Επιθεωρητών Εργασίας και των ελεγκτικών υπηρεσιών των ασφαλιστικών ταμείων, προκειμένου να αντιμετωπισθεί η εργοδοτική αυθαιρεσία και παρανομία σε βάρος των εργασιακών, μισθολογικών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων;

Οι επερωτώντες βουλευτές

Στρατούλης Δημήτρης

Μητρόπουλος Αλέξης

Χαραλαμπίδου Δέσποινα

Σταθάς Γιάννης

Μπόλαρη Μαρία

Μπάρκας Κώστας

Καραγιαννίδης Χρήστος

Αμανατίδης Γιάννης

Κριτσωτάκης Μιχάλης

Λαφαζάνης Παναγιώτης

Κουρουμπλής Παναγιώτης

Δρίτσας Θοδωρής

Αγαθοπούλου Ειρήνη

Αμμανατίδου-Πασχαλίδου Λίτσα

Αυλωνίτου Ελένη

Βαλαβάνη Νάντια

Βαρεμένος Γιώργος

Γαϊτάνη Ιωάννα

Γάκης Δημήτρης

Γεωργοπούλου-Σαλτάρη Έφη

Δερμιτζάκης Κώστας

Διακάκη Μαρία

Διώτη Ηρώ

Δριτσέλη Παναγιώτα

Ζαχαριάς Κώστας

Ζερδελής Γιάννης

Ιγγλέζη Κατερίνα

Κανελλοπούλου Μαρία

Καρά Γιουσούφ Αϊχάν

Κατριβάνου Βασιλική

Καφαντάρη Χαρά

Κοντονής Σταύρος

Κούβελα Φωτεινή

Κουράκης Τάσος

Κυριακάκης Βασίλης

Μαντάς Χρήστος

Μεϊκόπουλος Αλέξανδρος

Μιχαλάκης Νίκος

Μιχελογιαννάκης Γιάννης

Ξανθός Ανδρέας

Ουζουνίδου Ευγενία

Παναγούλης Στάθης

Πάντζας Γιώργος

Παπαδημητρίου Μάνια

Πετράκος Θανάσης

Σταμπουλή Αφροδίτη

Συρμαλένιος Νίκος

Τριανταφύλλου Μαρία

Τσουκαλάς Δημήτρης

Χατζησοφιά Άννα